

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a Ivana Rumanu v právnej veci navrhovateľa: **V., s.r.o.**, IČO: X, so sídlom T., T., zastúpený: *JUDr. L. M.*, advokátka, so sídlom P., B., proti odporcovi: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Nová ulica 13, Banská Bystrica, zastúpený: *M., s.r.o.*, IČO: X so sídlom Z., B., v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ podal na Krajský súd v Trnave dňa 18.05.2011 návrh o ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy vo veci opakovanej daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2008, v ktorom sa domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd *zakázal odporcovi pokračovať vo výkone opakovanej daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2008*.

Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 14S/39/2011-75 zo dňa 08.09.2011 vyslovil svoju vecnú nepríslušnosť a vec postúpil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Návrh odôvodnil tým, že opakovaná daňová kontrola dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2008 je u navrhovateľa vykonávaná odporcom na základe Oznámenia o výkone opakovanej daňovej kontroly č. I/182/11274-73289/2010/Kono zo dňa 21.06.2010. Odporca vykonáva opakovanú daňovú kontrolu podľa § 15b ods. 1 písm. c/ zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.

Navrhovateľ podal podľa ustanovenia § 15 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. proti postupu správcu dane a samotnému výkonu opakovanej daňovej kontroly *námietky*. V námietkach okrem iného poukázal na to, že výkon opakovanej daňovej kontroly je nezákonný, pretože táto kontrola sa uskutočňuje v čase, keď o veci, ktorá je predmetom opakovanej daňovej kontroly, prebieha u správcu dane vyrubovacie konanie po tom, čo odporca v odvolacom konaní svojím rozhodnutím č. I/2201/5328-29420/2010/990447-r zo dňa 09.03.2010 zrušil rozhodnutie Daňového úradu Trnava č. 649/231/100870/09/Sta zo dňa 16.11.2009, vydané na základe výsledkov daňovej kontroly oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane za zdaňovacie obdobie august 2008 a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. Ak sa vec vrátila do vyrubovacieho konania, je správca dane povinný v tomto konaní pokračovať a vydať v súlade s § 44 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. v lehote ustanovenej zákonom rozhodnutie.

Vzhľadom na skutočnosť, že daňová kontrola predstavuje mimoriadne závažný a intenzívny zásah do individuálnej právom chránenej sféry daňového subjektu zo strany orgánov daňovej správy, je takýto zásah možný výlučne pri rešpektovaní základných ústavných princípov, z nich najmä princípu zákonnosti a princípu proporcionality a tiež základných zásad daňového konania. Takýto zásah je teda možný výlučne v prípade, ak na základe jeho výsledkov je možné v daňovom konaní vydať rozhodnutie o určení dane a tiež za podmienky, že takýto cieľ nie je možné dosiahnuť miernejšími prostriedkami. Vychádzajúc z uvedeného, ustanovenie § 15b ods. 1 písm. c/ zákona č. 511/1992 Zb., ktoré pripúšťa vykonanie opakovanej daňovej kontroly na podnet ministerstva, daňového riaditeľstva alebo colného riaditeľstva, nie je možné vykladať ako samostatnú izolovanú právnu normu, naopak pri jej aplikácii je nevyhnutné vychádzať aj z ďalších ustanovení (právnych noriem) obsiahnutých v zákone, v danom prípade najmä z § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1. zákona č. 511/1992 Zb., ktorý upravuje zákonné podmienky pre vydanie dodatočného platobného výmeru, a z ktorého jednoznačne vyplýva, že dodatočný platobný výmer môže správca dane vydať po opakovanej daňovej kontrole, ak sa daň pri nej zistená odlišuje od dane vyrubenej správcom dane po daňovej kontrole. V tomto prípade teda nie je splnená základná zákonná podmienky pre vydanie rozhodnutia po opakovanej daňovej kontrole, ktorou je existencia právoplatného rozhodnutia správcu dane vydaného po daňovej kontrole.

Daňový úrad Trnava rozhodnutím o námietke č. 649/231/28697/11/Sta zo dňa 07.04.2011, ktoré bolo navrhovateľovi doručené dňa 18.04.2011, námietke nevyhovel. Z odôvodnenia rozhodnutia k časti opakovaná daňová kontrola, ku ktorej sa vyjadril odporca,

je zrejmé, že sa nevysporiadal s námietkou navrhovateľa, že výkon opakovanej daňovej kontroly v čase, keď neexistuje právoplatné rozhodnutie správcu dane po daňovej kontrole, nemá oporu v zákone. V odôvodnení uvádza len, že správca dane pri výkone opakovanej daňovej kontroly dodržiava základné zásady daňového konania, postupuje v súlade s § 2, ako aj § 15 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb., z čoho vyplýva, že postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, a že daňový subjekt, u ktorého sa vykonáva daňová kontrola má právo nahliadnuť do zápisnice z miestneho zisťovania, ako aj do spisovej zložky. Námietke navrhovateľa nebolo vyhovené napriek tomu, že odporca sám vo svojom Usmernení č. 1/3/2011 zo dňa 17.01.2011 výslovne uviedol: „V doterajšej praxi bolo v mnohých prípadoch odvolacím orgánom zrušené rozhodnutie prvostupňového orgánu a vec vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie, pričom bol zároveň daný podnet odvolacieho orgánu na vykonanie opakovanej daňovej kontroly. Podnet nadriadeného orgánu na výkon opakovanej daňovej kontroly, ktorý sa v týchto prípadoch prikladal k rozhodnutiu, nemá oporu v zákone. Vydanie rozhodnutia o dorubení dane oproti daňovému priznaniu po opakovanej daňovej kontrole je v priamom rozpore s ustanovením § 44 ods. 6 písm. b/ zákona č. 511/1992 Zb.

K splneniu podmienky včasnosti podania návrhu navrhovateľ uviedol, že v danom prípade prostriedkom, ktorého použitie umožňoval osobitný predpis je podľa ustanovenia § 15 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. námietka proti postupu zamestnanca správcu dane. Uvedený prostriedok navrhovateľ využil. Navrhovateľ dodržal 30 dňovú lehotu, ktorá sa v danom prípade počíta odo dňa doručenia rozhodnutia o námietke navrhovateľovi, ktoré bolo navrhovateľovi doručené dňa 18.04.2011.

Odporca vo vyjadrení k podanému návrhu uviedol, že má za to, že navrhovateľ nespĺnil základnú podmienku pre podanie návrhu, ktorým sa domáha ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, a to *dodržanie subjektívnej lehoty* na podanie návrhu. Opakovaná daňová kontrola začala na základe Oznámenia o výkone opakovanej daňovej kontroly č. I/182/11274-73289/2010/Kono zo dňa 21.06.2010, ktoré bolo preukázateľne do vlastných rúk doručené splnomocnenému zástupcovi navrhovateľa Ing. D. Č. dňa 01.07.2010. Vyrubovacie konanie nasledujúce po daňovej kontrole na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie dane za zdaňovacie obdobie august 2008 už v tomto čase prebiehalo. Navrhovateľ podal proti takémuto postupu správcu dane námietky v zmysle ustanovenia § 15 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb., o ktorých rozhodol Daňový úrad Trnava rozhodnutím č. 649/231/28697/11/Sta zo dňa 07.04.2011 tak, že týmto námietkam nevyhovel. Rozhodnutie o námietkach bolo navrhovateľovi doručené dňa 18.04.2011. Najneskôr okamihom doručenia rozhodnutia Daňového úradu Trnava č. 649/231/28697/11/Sta zo dňa 07.04.2011 o námietkach, čiže dňa 18.04.2011, sa navrhovateľ dozvedel o tomto údajnom zásahu a mohol podať návrh na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy v zmysle ustanovenia § 250v Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). Keďže sa navrhovateľ o tomto zásahu dozvedel najneskôr dňa 18.04.2011, subjektívna lehota na podanie návrhu v zmysle § 250v O.s.p. uplynula dňa 17.05.2011. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ podal návrh na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy dňa

18.05.2011, odporca namietal, že navrhovateľ nesplnil základnú podmienku prípustnosti takéhoto návrhu, čo musí viesť k jeho zamietnutiu bez samotného prejednanie skutkového stavu veci.

Ďalej poukázal na nedôvodnosť návrhu. Žiadne z ustanovení zákona č. 511/1992 Zb. neustanovuje správcovi dane povinnosť nevykonávať opakovanú daňovú kontrolu počas priebehu vyrubovacieho konania, ktoré sa viaže na predchádzajúcu daňovú kontrolu vykonávanú správcom dane na základe ustanovení zákona č. 511/1992 Zb. Naopak v prípade, ak si navrhovateľ uplatnil nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty, správca dane je povinný zistiť alebo preveriť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti, ak to účel kontroly vyžaduje. Správca dane mal za to, že v prípade navrhovateľa bolo nevyhnutné vykonať daňovú kontrolu, a to najmä s poukazom na spornosť skutočností uvádzaných navrhovateľom. Ten si uplatnil nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty z faktúry za dodávku mobilných telefónov NOKIA N96, ktorá bola vystavená na základe zmluvy, ktorá bola viackrát dodatkami menená tak, že v konečnom dôsledku sa menila nielen cena tovaru, termín dodania, ale aj samotný predmet zmluvy. Správca dane teda považoval za nevyhnutné preveriť reálnosť dodania USB flash drive 32 GB. Ak správca dane neuznal odpočítanie dane z pridanej hodnoty a toto jeho rozhodnutie bolo neskôr zrušené a vrátené na nové rozhodnutie, musí správca dane opäť vykonávať procesné úkony na jednoznačné zistenie existencie nároku na odpočet dane z pridanej hodnoty. Keďže daňová kontrola bola už riadne v zmysle zákona č. 511/1992 Zb. ukončená, správca dane nemôže tieto rozhodujúce skutočnosti preskúmať inak, ako na základe výkonu opakovanej daňovej kontroly. Preto odporca vydal dňa 23.03.2010 podnet na vykonanie opakovanej daňovej kontroly. Rozhodnutie Daňového úradu Trnava č. 649/231/100870/09/Sta zo dňa 16.11.2009 vydané na základe výsledkov daňovej kontroly bolo síce rozhodnutím žalovaného č. I/2201/5328-29420/2010/990447-r zo dňa 09.03.2010 zrušené, čím sa vec vrátila znovu na prvý stupeň na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci, odporca však do dnešného dňa nevydal dodatočný platobný výmer v zmysle ustanovenia § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1. zákona č. 511/1992 Zb. Správca dane nie je oprávnený vydať rozhodnutie – dodatočný platobný výmer po výkone opakovanej daňovej kontroly v prípade, ak nebolo vydané rozhodnutie vyplývajúce z výkonu prvej daňovej kontroly, to však neznamená, že správca dane nemôže začať výkon opakovanej daňovej kontroly, ak sú na jej začiatok splnené ostatné zákonné podmienky. Takáto interpretácia nie je v súlade s platnou a účinnou zákonnou úpravou reprezentovanou najmä zákonom č. 511/1992 Zb. Odporca navrhol, aby súd konanie zastavil alebo návrh zamietol a odporcovi priznal náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 246 ods. 2 písm. b/ O.s.p. po oboznámení sa s vecou dospel k záveru, že ***návrh je neprípustný.***

Podľa § 250v ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo

v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 250v ods. 3 O.s.p. ***návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, alebo ak sa navrhovateľ domáha len určenia, že zásah bol alebo je nezákonný. Návrh musí byť podaný do 30 dní odo dňa, keď sa osoba dotknutá zásahom o ňom dozvedela, najneskôr však do jedného roka od dňa, keď k nemu došlo.***

Podľa § 250v ods. 4 O.s.p. súd o takom návrhu rozhodne rozsudkom. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku rozsudku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a lehotu, v ktorej má orgán verejnej správy túto povinnosť vykonať. Povinnosť spočíva v zákaze pokračovať v porušovaní práva navrhovateľa a v príkaze, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom. Ustanovenie § 250u platí rovnako. ***Súd návrh zamietne, ak nie je dôvodný alebo návrh nie je prípustný.***

Podľa § 250v ods. 8 O.s.p. na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu súd zistil nasledovné skutočnosti:

Odporca rozhodnutím č. I/221/5328-29420/2010/990447-r zo dňa 09.03.2010 podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. rozhodnutie Daňového úradu Trnava č. 649/231/100870/09/Sta zo dňa 16.11.2009, ktorým správca dane podľa § 15 ods. 14 zákona č. 511/1992 Zb. znížil nadmerný odpočet uvedený v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie august 2008 o sumu 623 279,49 € a priznal nadmerný odpočet v sume 378,12 € navrhovateľovi, zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. Dňa 23.03.2010 odporca podľa § 15b ods. 1 písm. c/ zákona č. 511/1992 Zb. vydal podnet na vykonanie opakovanej daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2008 u navrhovateľa.

Oznámením o výkone opakovanej daňovej kontroly č. I/182/11274-73289/2010/Kono zo dňa 21.06.2010 bol navrhovateľovi oznámený výkon opakovanej daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2008. Predmetné oznámenie bolo doručené splnomocnenému zástupcovi žalobcu Ing. D. Č. dňa 01.07.2010. Opakovaná daňová kontrola bola začatá dňa 28.07.2010 na Daňovom úrade v Trnave, o čom bola odporcom spísaná zápisnica č. I/182/11274-83727/2010/Kono zo dňa 28.07.2010 o 11:05 hodine. Z obsahu uvedenej zápisnice bolo súdom zistené, že za žalobcu sa začatia daňovej kontroly zúčastnil splnomocnený zástupca Ing. D. Č.

Navrhovateľ Oznámením o nezákonnosti postupu odporcu a žiadosti o vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty zo dňa 09.03.2011 namietal, že opakovaná daňová kontrola dane z pridanej hodnoty za mesiac august 2008, ktorú vykonáva odporca

je vykonávaná v rozpore so zákonom. Daňový úrad Trnava rozhodnutím č. 649/231/28697/11/Sta zo dňa 07.04.2011 podľa § 50 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. námietke navrhovateľa zo dňa 09.03.2011, ktorá bola daňovému úradu doručená dňa 25.03.2011, proti postupu správcu dane a samotnému výkonu opakovanej daňovej kontroly nevyhoviel.

Podľa § 15b ods. 1 písm. c/ zákona č. 511/1992 Zb. opakovanou daňovou kontrolou sa rozumie daňová kontrola u daňového subjektu tej istej dane za zdaňovacie obdobie, za ktoré už bola vykonaná na podnet ministerstva, daňového riaditeľstva alebo colného riaditeľstva.

Podľa § 15b ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. na opakovanú daňovú kontrolu sa vzťahujú ustanovenia § 15.

Podľa § 15 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. kontrolovaný daňový subjekt môže do dňa doručenia výzvy podľa odseku 10 uplatniť u správcu dane námietku proti postupu zamestnanca správcu dane pri výkone daňovej kontroly. Námietky vybavuje zamestnanec správcu dane najbližšie nadriadený tomu zamestnancovi, voči ktorému smerujú. Tento nadriadený zamestnanec námietke vyhovie a zabezpečí nápravu alebo kontrolovanému daňovému subjektu oznámi písomne dôvody, pre ktoré nemožno námietke vyhovieť. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. daňový subjekt môže uplatniť námietku v prípadoch ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 50 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. ***námietku musí podať daňový subjekt písomne alebo ústne do zápisnice do ôsmich dní odo dňa, keď sa o namietaných skutočnostiach dozvedel.*** Podaná námietka nemá odkladný účinok, ak tento zákon neustanovuje inak.

Kontrolovaný daňový subjekt môže podľa § 15 ods. 8 v spojení s § 15b ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. uplatniť u správcu dane námietku *proti postupu zamestnanca správcu dane* pri výkone daňovej kontroly. Námietku môže uplatniť do dňa doručenia výzvy na vyjadrenie sa k protokolu a na jeho prerokovanie. Ide o objektívnu lehotu dokedy je možné námietku uplatniť. V súlade s § 50 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. námietka musí byť podaná v subjektívnej lehote, do ôsmich dní odo dňa, keď sa daňový subjekt o namietanej skutočnosti dozvedel. Nadriadený zamestnanec námietke buď vyhovie a zabezpečí nápravu alebo kontrolovanému daňovému subjektu oznámi písomne dôvody, pre ktoré nie je možné námietke vyhovieť. Od doručenia rozhodnutia o námietke plynie lehota na podanie návrhu proti ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy.

Ochrana poskytovaná súdmi v správnom súdnictve má subsidiárnu povahu vo vzťahu k ochrane poskytovanej správnymi orgánmi. Ten, kto bol ukrátený na svojich právach, musí

najprv využiť možnosť nápravy, ak je takáto prípustná, v rámci správneho konania a ak nedosiahne ochranu týmto spôsobom, môže sa domáhať ochrany v správnom súdnictve. Z ustanovenia § 250v ods. 3 O.s.p. vyplýva, že návrh proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy je prípustný až potom, ak navrhovateľ vyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. Ich využitie je predpokladom vecného prejednaní návrhu proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy. ***Vzhľadom na kumulatívne stanovenie podmienok prípustnosti návrhu na konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy v ustanovení § 250v ods. 3 O.s.p., ktorými je vyčerpanie dostupných prostriedkov podaných s cieľom nápravy dôsledkov nezákonného zásahu a podanie návrhu v určenej subjektívnej a objektívnej lehote, je nevyhnutné vykladať splnenie oboch podmienok tak, aby sa vzájomne nevylučovali.***

V danom prípade je nesporné, že sa navrhovateľ dozvedel o opakovanej daňovej kontrole dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2008 *dňa 01.07.2010*, kedy bolo zástupcovi navrhovateľa doručené oznámenie o výkone opakovanej daňovej kontroly č. I/182/11274-73289/2010/Kono zo dňa 21.06.2010. Rozhodujúcou skutočnosťou pre začatie plynutia subjektívnej lehoty je v tejto veci deň, keď reálne bola začatá opakovaná daňová kontrola, t.j. deň, ktorý vyplýva zo Zápisnice o začatí opakovanej daňovej kontroly č.:I/182/11274-83727/2010/Kono t.j. dňa 28.07.2010. *Subjektívna lehota na podanie návrhu vo veci ochrany pred nezákonným zásahom začala plynúť nasledujúci deň t.j.29.07.2010. Posledný deň subjektívnej lehoty padol na 28.08.2010 /sobota/, čo znamená, že posledným dňom subjektívnej lehoty bol pondelok 30.08.2011. Lehota uplynula dňa 31.08.2010. V uvedenej lehote nebol podaný návrh na súd, bol podaný osobne až dňa 18.05.2011 na Krajský súd v Trnave. Rovnako nebol v tejto subjektívnej lehote podaný iný prostriedok nápravy*, ktorého použitie umožňuje osobitný predpis. Navrhovateľ podľa svojho vyjadrenia a obsahu návrhu využil aj iný prostriedok nápravy – podal Oznámenie o nezákonnosti postupu žalovaného a žiadosť o vrátenie NO DPH zo dňa 09. marca 2011 na Daňový úrad v Trnave, ktorý bol doručený správcovi dane až dňa 25.03.2011, čo je tiež až po márnom uplynutí subjektívnej lehoty. Vzhľadom na zmeškanie subjektívnej lehoty ako takej, sa súd nevyjadruje k právnej relevancii použitého prostriedku nápravy, a to aj vzhľadom k tomu, že na najvyššom súde prebieha aj ďalšie konanie účastníkov vo veci ochrany pred nezákonným zásahom, ktoré bolo elektronickou podateľňou pridelené inému zákonnému senátu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z dôvodu márneho uplynutia subjektívnej lehoty na podanie návrhu na súd alebo na vyčerpanie prostriedkov nápravy ako zákonnej podmienky prípustnosti podaného návrhu, návrh podľa § 250v ods. 4 O.s.p. zamietol návrh ako neprípustný, bez toho, aby posudzoval jeho dôvodnosť.

Najvyšší súd rozhodol jednomyseľne, pomerom členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250v ods. 5 O.s.p. tak, že navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože návrhu nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 08. novembra 2011

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková